Huang Bangjun – sunt bambus

Biciuit de înaintaşi, nemulţumit cu temniţa aspra a iernii împung pământul îngheţat cu forţa vieţii.

Gândirea-mi ascuţita da la iveala mlădiţe.

De cum mă nasc pe lume sunt un copil minune.

În creştere ma înalt cât pot mai drept, îmi arunc straiele din raţiuni higienice şi mă declar în faţa lumii gol-golut.

Sunt bambus.
Sunt o cobilita
Aparţin trudei, creaţiei.
Viaţa o iau pe umerii mei
Fără să mă sprijin pe nimeni.
Sunt bambus.
Sunt dintr-o seminţie de neînfrânt
Eu nu mă tem de focul fulgerului
Nici de asaltul iernii şi al vântului.
Cu viaţa mea pictez în verde primăvara
Sunt neînduplecat cu alb curat lăuntric
Şi inima mea pura nu cunoaşte decât puterea aşteptării.
Sunt bambus.
Sunt bara verde de oţel
Am spiritul tăios
Şi trupul tare
Mie îmi aparţin, dar
Şi soarelui şi ploii
Şi lutului ce m-a născut şi m-a crescut
Ah! Sunt bambus.
Sunt bambus.